Skjernøyposten

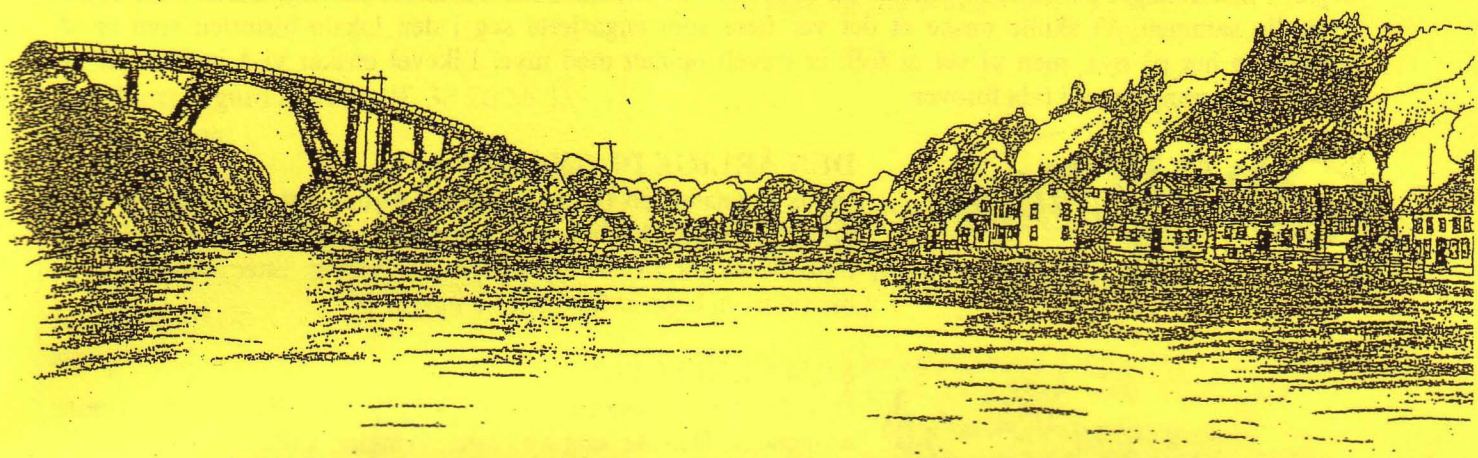

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 2. Vår-sommer 2007 39. årg.

Barn rydder.

20 barn og ungdom fra Skjernøy fotballklubb ryddet friluftsområdet ytterst på Skjernøy lørdag 19. mai. Bådeviga, Indre Nodeviga og de andre fine plassene er nystriglet. Strandnellikken blomstrer i ren natur!

På bildet ser du fra venstre - Tarald Lehne, Erlend Gauksås, Teodor Ånensen, John Olav Knutsen, Erlend B. Jentoft, Gøran Spetland, Nikolai Dyrstad, Truls Dyrstad, Lars Dyrstad.

50 fulle sekker. 100 arbeidstimer. 60 grillpølser. Er det mer drikke? Hva skal vi bruke pengene til? Oppgradering av banen, bortedrakter, fotballsokker! Pengene fra oppdragsgiveren, Friluftsrådet Mandalsregionen, kommer godt med i et år med store investeringsplaner. Banen i Tjusdalsbukta holder ikke mål. Her er både bølger og sandbanker – begge deler liker vi, men ikke på "arena lengst sør".

Skjærgårdstjenesten bringer avfallet til mottaket. Barna blir enda mer nøye med egen søppel. Og turfolk kan nyte ren natur. Når du besøker Bådeviga så send noen varme tanker til barna: De fylte 35 sekker med avfall. Brukte fem timer av en langhelglørdag, for å rydde etter andre, få noen kroner til en flat og fin gressbane eller kanskje et par fotballsokker. Imponerende synes vi voksne som hadde gleden av å være med.

Bjørn Vikøyr.

SKJERNØY HISTORIELAG VÅR OG SOMMER 2007

Styret i historielaget på Skjernøy består for tiden av åtte medlemmer. Vi holder jevnlige møter og har det hyggelig sammen. Vi skulle ønske at det var flere som engasjerte seg i den lokale historien som er så spennende her på øya, men vi vet at folk er travelt opptatt med mye. Likevel ønsker vi å invitere til tre spennende arrangement i tida forover:

DEN ÅRLIGE DUGNADEN

I år er dugnaden på Dyrstad gamle skolehus satt til onsdag 20. juni kl 17.00-19.00. Det blir noe malearbeid, det skal settes beslag på pipa, vi må slå gresset og det blir litt vasking. Etter arbeidet tar vi oss tid til en kopp kaffe og noe å bite i.

SOMMERFESTEN

er i år lagt til søndag 24 juni kl. 15.00-17.00 ved det gamle skolehuset. Det blir salg av vafler, kringler, kaffe og brus. Vi skal ha leker for barna, utlodning og rebusløp. Er vi heldige får vi også i år musikk til allsangen. Det er ekstra hyggelig om noen kler seg ut slik de gikk kledd i "gamle dager". Premie til beste kostyme.

TUR TIL RYVINGEN FYR

I år inviterer historielaget alle som har lyst til en tur ut på fyret. Datoen er 12. august kl 11.00. De som trenger skyss kan kontakte Arnt Otto (48009006) på Dyrstad eller Roger (38260110) på Farestad. Vi har invitert med noen lokalkjente på turen som skal fortelle om livet på fyret før i tida og vi vil gå en felles tur der ute. Alle tar med seg det de måtte ønske av mat og drikke til denne dagen. Det vil være værforbehold. Dersom det er spørsmål om turen eller annet kan dere kontakte Hanne Arntsen i styret (38266188)

Vennlig hilsen styret

17. mai.

Nasjonaldagen 2007 ble en vidunderlig dag. Sol fra klar himmel og mild vind, godt og varmt, til tross for at værmeldingene hadde meldt regn.

Nils Reidar Christensen holder tale ved minnestøtten.

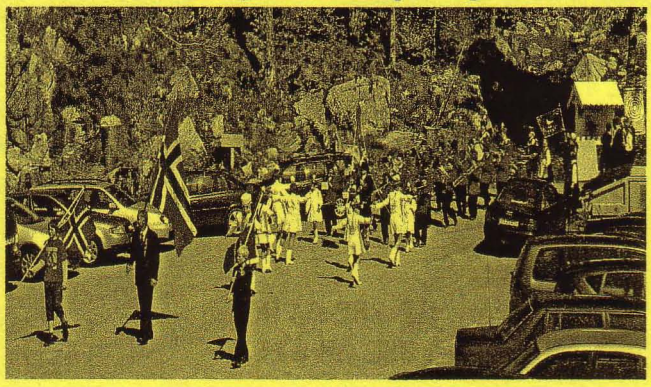

Jentekorpsets aspiranter marsjerer inn på plassen foran kapellet.

Toget her på Skjernøy startet fra kapellet kl 12.15 og gikk gjennom Farestad og helt ut til Ytre Farestad hvor det snudde rundt Målfrid Berge sitt hus, og så tilbake til kapellet.

Dette er andre året 17.mai-toget går denne ruten, og det virker som at folk er fornøyd med denne ruten, isteden for å gå rundt øya som en alltid har gjort.

Også for første gang var det en som ikke var bosatt på øya som holdt talen ved minnestøtten. Det var Nils Reidar Christensen. Som han sa bodde han i Mandal, som ligger i samme kommune, og ikke langt fra Skjernøy, og han var mye her ute og på Ryvingen, som han kjører skoleelever til flere ganger i uken. Han er også formann i Mandals sjømannsforening. Han holdt en god tale og kom inn på mange punkter både lokalt og nasjonalt.

Så var det idrettsleker med skyting med pil og bue, skyting med luftgevær o.l. for barn og "voksne" og kaffe' på grendehuset.

Fors. side 6.

Skjernøyposten.

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME –

Redaktør: Sigurd Aalvik, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Georg Walvick, tlf 38 26 86 36
Norvald Jenssen tlf 38 26 86 75
Evert Knutsen tlf 38 26 86 86
Hanne Arntsen tlf 38 26 61 88
Janne Knutsen tlf 38 26 85 86
kasserer.

Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E – postadresse: skjposten@c2i.net

Kontakt i USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA. . -.

Abonnent pris pr. år kr 80. -. USA $ 15

Fiskenytt.

Makrellen er kommet. Mens en husker at det i 1950-årene kom store mengder makrell i nota i april og mai måned. I år viste den seg ikke uten noen få stykker som ble tatt på garn, som kanskje hadde gått i fjordene og overvintret. I år var den sent ute, men de første dagene i juni var den ved de vanlige stedene som Odd, Hjelmen, Kråka og Ryvingen.
Rigla ble full av sprell levende makrell, akkurat passe stor til å steke hel i stekepannen. Nam, nam, den første makrellen er altid den beste.
Ellers av fisk er det en god del av ca. en kilos sei å få på rigla.
Ålefisket er også kommet igang, men resultatene er ikke helt store, Tror nok beskatningen er alt for stor for når en ser nedover i Europa og andre land, hvor ålynglen blir fanget og foret opp i oppdrettsanlegg, så kan en godt forstå at det minker på ålen her hos oss.
Av annen fisk er det en del torsk på mellom en og to kilo som fiskerne får i ålerusene, så det kan hende at det er en ny bestand med torsk som er på vei oppover.
Denne måneden begynner jo også laksefisket, men i skrivende stund har vi ikke hørt om noen har fått noe, så vi kommer tilbake med rapport i neste nummer.
Godt fiske og god sommer!

G. W.

Fartsbegrensning i Nordfjorden

Det var i september i fjor at Skjernøy Vel og Omland Bygdelag ba Mandal kommune om at det ble gjort noen tiltak for å få stanset villmannskjøringen i Nordfjorden. Det er tydelig at det ikke går veldig fort med saksbehandlingen i kommunen; vi måtte purre på saken gjentatte ganger, ingen visste hvor brevet var "arkivert". Først på vårparten ble det fart i saksgangen. Saken har så vært flere runder i det politiske apparat. Det så lenge ut for at politikerne ville gå inn for fartsgrense på 15 knop, noe vi kunne leve med, selv om vårt ønske var 10 knop.
Men da saken endelig kom til behandling i Mandal bystyre den 10.mai hadde politikerne snudd helt om, og følgende ble besluttet:
DET INNFØRES IKKE FARTSBEGRENSNING I NORDFJORDEN.
Debatten som har pågått i media i den senere tid har liten sammenheng med vårt utspill om fartsreduksjon. Vi er blitt blandet inn i 5-knopsregelen 50 meter av land, og en slik sammenblanding av saker vil vi ha oss frabedt.
Under debatten som har pågått har vi for øvrig merket oss flere fornuftige uttalelser vedrørende vårt forslag, det var hyggelig å se at havnefogd, rådmann, ordfører og varaordfører reagerte mot uvettig båtkjøring og gikk inn for fartsreduksjon.
Det er likevel verd å merke seg at fra 15.juni til 15.august er 5 knop høyeste tillatte hastighet 50 meter fra land, holmer og skjær som er synlig over vannflaten i Mandal kommune.
Bestemmelsene ble vedtatt i Mandal bystyre 10.mai i år.

For Skjernøy Vel
Knut B. Knutsen

Tidlig vår.

Det rapporeres at stæren hadde unger i slutten av april, og gjøken ble hørt første gang i vår 1. mai. Også makrellterna ble sett i slutten av april.
Bjørketrærene hadde nesten helt utsprunget løv 1. mai. April var jo også varm, lå langt over normalen.

Skjernøy kapell.

Så var det litt om vårens program på kapellet.

Utlodningen 31. mars i år ble en kjempefest . Det var veldig fullt - alt gikk greit. Vi hadde i år to trekninger (for første gang). Delte meninger om det, men tror de fleste var fornøyd. Vi fikk et veldig bra resultat, **kr 66.000 -.** Kjempe fornøyd. - Bjørn Hinderaker holdt andakt , og S.B.K. deltok med fin sang.

Vårfest har vi også hatt. Svein Haga var med oss da. Mennene diska opp med ertesuppe med tilbehør. Det var full lillesal.

Dugnaden var 10 mai. Det ble ryddet og vasket. Kunne vært med flere kvinner. Regnet satte litt stopp for utearbeidet. men de strevde og sto på, våte ble de - flere av mennene. Det meste ble gjort. Noe igjen på kjøkkenet, men det tar vi når vi nå likevel er der borte på den andre store dugnaden.- Veggen på østsiden ble revet tirsdag 22. mai. Da var det 18 menn og gutter som jobbet noe veldig. Stillas ble satt opp- og etter noen timer var kledning og isolasjon fjernet. Det gikk unna. I første omgang på kapellet nå, blir det altså østveggen som vi tar og fikser opp. Det blir mere seinere- men nå- før sommeren, denne veggen. Det var mere råte enn vi hadde regnet med, så arbeidet blir litt mere omfattende. Men vi har fått hjelp fra fylket, og kyndige folk derfra. Har også en flink byggmester her ute- som kan dette. Så dette skal nok gå bra.-Nå håper vi på bra vær og god oppslutning om dugnaden. -Så kommer vi nok i mål. Og alle "snekkerne" her ute lærer noe nytt og blir en erfaring rikere.Dette arbeidet tar mye av vår tid utover nå. Vil takke alle som står på og hjelper til på hver sin måte. Det er bra vi enda har en god dugnadsånd her.
Dersom noen ønsker å gi penger til dette arbeidet, er kontoen til kapellet **3040 58 12718**
Sees til høsten med fin ny vegg.

Å. Aa.

Dugnad på kapellet.

Som sikkert mange har oppdaget foregår det et stort arbeide ved kapellet. Hele kledningen på veggen mot øst skal skiftes. Her en kveld gikk en igang med full energi på dugnad for å rive den gamle kledningen som var mye råtten. Men det viste seg noen overaskelser når en fikk bort all den isolasjonen som var blåst inn for en del år siden.Hele bunnsvillen og en del av reisverket var råttent, samt bjelker under vinduer og alle fem vinduene var råteskadet.

Kapellveggen er her ferdig isolert med påsatt asfaltplater, og klar for ny kledning. Foran står pensjonist-dugnadsgjengen: Fra venstre Bjarne Christensen, Karl Arnfinn Syvertsen, Ivar Syrdahl, Otto Lehne, Eilif Christensen, Hermsnn Syvertsen, Henning Jenssen og Olav Aalvik. Foto: Sigurd Aalvik.

Under ledelse av byggmester Otto Lehne ble det besluttet å innkalle hjelp fra fylkeskonservatoren, og det ble sendt en mann fra Agder restaurering som var med og hjalp i tre dager fra morgen til kveld.
Her gikk en igang med å jekke opp bygget for å legge ny bunnsvill, i hele bygges lengde så nær som ca: 2 meter mot nord. Bjelkene i reisverket ble skiftet to tre meter opp og under vinduene.
Selve vinduene ble sendt til Konsmo for restaurering og oppmaling. De ventes ikke ferdig før om et par måneder, så nå over sommeren står bare innervinduene igjen.
Arbeidet har gått veldig greit takket være god dugnadsinnsats. Det har gått en gjeng som vesenlig er pensjonister på hver dag fra kl 09.00 om morgenen til 13.00 - 14.00 tiden, og en ny gjeng har gått på fra kl 17.00 og utover kvelden.
Nå er veggen ferdig isolert og påsatt asfaltplater, og arbeidet med ny kledning er godt igang, så om ikke lenge er veggen ferdig malt

Sigurd.

PORTRETTET

Denne gang er vi i Rosnes og besøker Kjellaug Jacobsen.

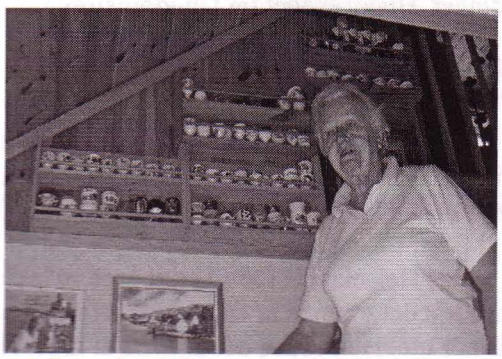

Kjellaug foran litt av eggeglass-samlingen

Kjellaug Jacobsen tok i mot meg i sitt koselige hjem på Rosnes. Hit kom hun i 1951, etter at hun giftet seg med sin Egil. Kjellaug ble født i Drangedal i Telemark i 1929, på selveste 17.mai. Hennes far jobbet i jernbaneverket, og Kjellaug vokste opp på flere steder, etter hvor hennes fars jobb førte familien. Han var med og bygde jernbanen fra Oslo til Kristiansand. Da Kjellaug var 1½ år flyttet familien til Vennesla, hvor de bodde til hun var 6 år. Da flyttet de til Høye på Øyslebø, og der gikk de fire søstrene folkeskolen. Far ble banemester da Kjellaug var 14, og da flyttet de til Snartemo. Jentene syntes det var helt greit å komme til nye steder, for de hadde jo hverandre, og mange familier flyttet samtidig etter som jernbanen skred frem. Så venninnene flyttet også til samme sted, og de fikk raskt nye venner dit de kom.

Om sommeren reiste familien til Drangedal på ferie, besteforeldrene bodde like i nærheten av hverandre, så familien var samlet hele sommeren.

Kjellaug bodde på Snartemo i 2 år, og så dro hun til Oslo hvor hun fikk arbeid som barnepike. Deretter gikk turen til Farsund, hvor hun arbeidet på sykehuset til hun var vel 19 år. Da kom hun til Kristiansand, og der møtte hun Egil. De forlovet seg året etter, og i -50 giftet de seg. Etter å ha bodd hos Willy og Borghild Berge i Mandal i ca. ½ år, flyttet de til Rosnes der de overtok svigerforeldrenes gård.

På Rosnes bodde de først i samme hus som Egils mor, i hver sin ende av huset. Der bodde de sammen med verdens beste svigermor, som Kjellaug sier, og i nabohuset bodde verdens beste svigerinne. Men det var ikke *bare* en dans på roser å bo på Rosnes, det var ingen bro til å begynne med, og skulle de over til butikken eller bare på besøk til venner og kjente var det å sette seg i sjekta og ro over.

Sommer som vinter.

Om sommeren var huset fullt av slektninger som kom på ferie, og Kjellaug vartet dem opp. Det kan ikke stikkes under en stol at somrene kunne være temmelig slitsomme, med alle besøkende i tillegg til de vanlige gjøremål. Men det var samtidig mye kos, med slekten som ble samlet.

De var mye hos Egil og Kjellaug, og ofte ble det sene kvelder

Kjellaug har aldri angret på at hun flyttet hit, og trives godt på Rosnes. Kunne ikke tenke seg å bo andre steder enn her, hvor hun har fantastisk utsikt over Våa, til brua og over til Farestad.

Egil kjørte fergebåten i flere år, og begynte på Ryvingen ca. -58. Da hadde de fått Aud og Kathe, og Egil var på fyret i 3 uker, og 1 uke hjemme. Og Kjellaug ordnet opp med det som hørte til med sauehold og grønnsakdyrking, i tillegg til barnepass og hjelp til svigermor.

Etter noen år var Egil på fyret 2 uker og hjemme 2 uker, og det var en bedre ordning.

De fikk 2 jenter til, og da minstejenta Berit var 2 år, bygde de nytt hus, litt nærmere broa, hvor de flyttet inn i 1968. Det var en stor opplevelse å bo i nytt hus.

Og Kjellaug forteller at 6 julaftener på rad feiret hun og jentene uten Egil som måtte være på fyret.

Da feiret hun og jentene julaften hos bestemor eller Alfhild, eller hos Birgith. Og en kan bare tenke seg hvordan det var å krysse Våa med små barn og en haug med julegaver. Én ting var når gavene var innpakket, verre var det når de var pakket ut og de skulle hjem igjen. Etter hvert ble det enklest å være hjemme på julaften, og de hadde det koselig da, også.

Juleselskapene ble holdt som når Egil var hjemme, men det var selvsagt mest stas når han også kunne delta i julefeiring og selskapelighet.

Sorgen kom til Rosnes i -97, da Kjellaug og Egil mistet sin eldste datter Aud, som led av MS.

Og noe over en måned etter dette, mistet Kjellaug sin Egil.

Kjellaug kom seg gjennom denne tunge tiden ved å arbeide og ikke sette seg ned og gi opp.

Etter som årene har gått er det blitt 8 barnebarn, og for ett år siden fikk hun et lite oldebarn.

I 2000 bygde nest yngste datter Gerd på huset, og Kjellaug fikk en ny, fin leilighet.

Og nå er hun kommet enda litt nærmere broa.

Fors. neste side.

Svigerinnen Alfhild tok henne med på det som skjedde på Skjernøy fra første stund, og Kjellaug har vært med i foreningslivet siden da. I Husmorlaget, Vellet, Krambua, Helselaget, Historielaget og Ungdomsforeningen. Siste styreverv var i Helselaget, hvor hun var med til og med i fjor. Og vi må ikke glemme Klubben, som hun har vært med i siden hun kom hit i -51. Nå er hun medlem i Klubben, Helselaget, Historielaget og Ungdomsforeningen.

En av Kjellaugs hobbyer er å samle på eggeglass, hun har en stor samling, og familie og venner kjøper ofte med et glass når de er ute på turer.
Hun liker også å strikke gensere og kofter. Akkurat nå holder hun på med like mariusgensere til trillingene hun er bestemor til. Hun er ikke så glad i å strikke sokker, sier hun. Og vi kan se at hun har et godt lag med blomstene, både inne og ute. Hun har også brukt å gå turer rundt omkring, men slitasje i ryggen har satt en stopper for det nå. Nå kjører hun for det meste på turer med venninnene sine, og til Berit i Konsmo.
Kjellaug synes det lokale tilbudet til de voksne er tilstrekkelig, og synes Helselagets tilbud er et greit avbrekk i hverdagen. Hun er ikke så inne i hva som foregår blant barn og unge, da det er noen år siden hennes jenter var barn, men synes det høres greit ut når vi lister opp hva som foregår her ute. Hun synes det er synd at arbeidsstua er lagt ned, for hun var jo med og startet den i sin tid.
Kjellaug trives godt i miljøet, og synes vi er heldige som bor midt i flott natur.
Hun synes også at i stedet for å lage en ny bro i Mandal, så kunne broa til Rosnes heller blitt rustet opp, den kunne gjerne vært noe bredere, så man slapp å gå over brua med én bærepose foran, og én bak. Og helst så bred at en liten traktor kunne komme over. Hun mener kommunen må bli bedre til å vedlikeholde den, for Rosnesfolket er bare en liten brøkdel av alle de som bruker broa og det flotte turterrenget på Rosnes. Og slitasjen er stor.
Vi takker for at Kjellaug ville ta i mot meg, det var en koselig tur til Rosnes for å høre Kjellaugs historie.

Janne.

17. mai fors fra side 2.

Kl 14.30 var det gudstjeneste på kapellet, og etter dette var det premieutdeling for de som deltok på idrettslekene, o.l.
Kl 16. 00 ble det vist film på kapellet. En for barn i storesalen og en for voksne i lillesalen. Det var film som var tatt opp her ute på øya i 1949 og i 1963, av Skrøder Jenssen da han var hjemme fra Amerika.
Kl 17.00 var det severing av fiskesuppe, pølser og brus, kaffe på kapellet.
Som nevnt var nasjonaldagen virkelig flott, og mange folk var ute i det fine været.

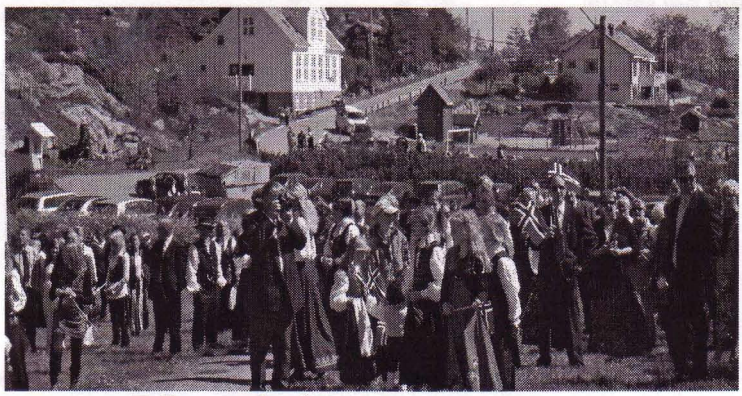

Folkemengden foran minnestøtten.

Litt om Skjernøygutter som var soldater i Tysklandsbrigaden.

Det er sikkert ikke mange unge idag, som vet noe om at fra andre verdenskrig sluttet i 1945 og fram til 1952 var det flere tusen norske soldater som ble sendt til Tyskland som en del av Natostyrkene.
Denne norske Natostyrken på ca. 4000 mann i hver brigade kom aldri i kamp, for Tyskland hadde kapitulert og krigen var slutt etter fem år. Men brigardens tjeneste var å holde vakt og passe på at ikke krigen skulle starte opp igjen. Situasjonen mellom nasjonene var spent, så en kunne ikke være sikker på at krigen kunne blusse opp igjen. Det var ialt 6 unge gutter fra Skjernøy som gjorde tjeneste i Tysklandsbrigaden. Kristian Ånensen, Dyrstad var den første fra øya i 1949. Så var det Torleif Tørresen, Farestad, Germann Bentsen, Rosnes i brigadene etterpå.

se neste side.

Siste brigaden som var i 1952 var hele tre gutter fra øya på samme tid. Det var Bjarne Christensen, Valvik, Hermann Syvertsen, Farestad, Georg Walvick, Dyrstad.
Alle oss tre hadde 6 måneders trening i Norge, og ble etter dette sendt til en stor militærleir i Schleswig i nord Tyskland. Turen nedover gikk fra Oslo med troppetransportskipet "Svalbard". Det var ca. 1000 mann ombord, og vi ble studd ned i lasterommene hvor det var køyer langs skottene fra dørk og til dekk. Turen ned tok nesten to døgn til Flensburg. Videre ble vi fraktet med busser til leiren i Schleswig som nok rommet et par tusen mann. Det var soldater fra mange nasjoner som var med i Natostyrken i Tyskland den gangen, og på øvelser traff vi amerikanske, canadiske og engelske soldater.
Vi ble forskrekket over så mye som var ødelagt i Tyskland under krigen. Det var ruin på ruin, særlig i Hamburg. Mange skip lå sunket ved det som var igjen av kaiene, det var bare skorsteiner og master som stakk opp over vannet. Gatene var bare murstein som det bare var gravd en kjøreveg gjennom. Det var mange kilometer med gater.
Vi var også på en måneds øvelse i syd Tyskland, ved byen Dortmund. Alle landsbyene der lå i ruiner og det var ikke ryddet opp etter krigen. Utbrente Tigertankser sto ennå på slagmarken, sammen med lastebiler og flyvrak. Disse utbrente Tigertanksene brukte vi som skytemål med bazooka (flammekastere). Vi siktet på beltene på disse tanksene som var det eneste sårbare punktet på disse kjøretøyene.

Georg Walvick.

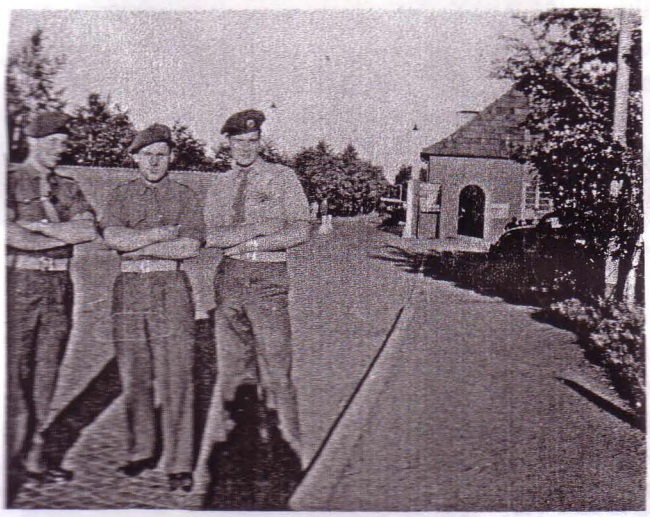

Tre stolte Skjernøysoldater ved inngangen til leiren i Schleswig. Fra venstre Bjarne Christensen, Georg Walvick og Hermann Syvertsen.

Georg Walvick.

FORSVARETS MEDALJE
FOR INTERNASJONALE
OPERASJONER

er tildelt

Georg Walvick

for tjeneste i
Tysklandsbrigaden
Brigade 521

Oslo den 23. april 2003

Forsvarssjef

I år 2003 fikk alle som hadde vært i Tysklandsbrigaden to diplomer og et merke for tjenesten de utførte for over 50 år siden. Også etterlatte etter de som var døde fikk diplomer. Denne påskjønnelsen kom for mange alt for mange år for sent.

SKJERNØY HELSELAG PÅ TUR TIL LINDESNES FYR

Tirsdag 22.mai opprant med sol og vindstille.
Styret i Helselaget smurte snitter og kokte kaffe, og da klokka ble 1000, var det klart til avgang fra Kapellet. Vi ble til sammen 31 kvinner og menn som tok ut på tur, og på vår vei til fyret kjørte vi gjennom Spangereids nye rundkjøring, og videre over brua over den etter hvert så berømte kanalen. Der var gravemaskinene i full gang. Forts neste side.

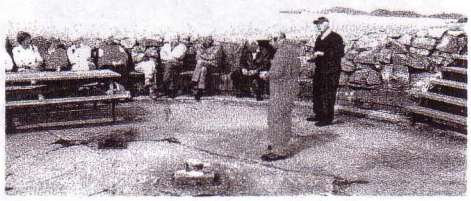

Orientering ved fyrmesterDybvik sammen med Thor Ivar Hansen

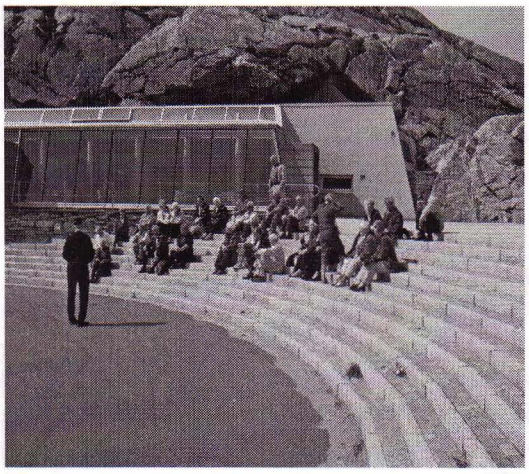

Ved amfiet ved fjellhallen.

Så ankom vi turens mål, Lindesnes Fyr, og der var det også nesten vindstille. Noe som er en sjeldenhet der ute.Thor Ivar Hansen møtte oss ved kaféen, og informerte oss litt om hva som skulle skje. Han tok oss med opp til fyrvokterboligen, hvor han fortalte litt om fyrlivet. Noen gikk inn i muséet der, mens de sprekeste tok turen helt opp til fyret. Der oppe ga Thor Ivar oss mer fyrhistorie, og fyrvokter Rolf Dybvik kom til og fortalte oss om livet på fyret, og om fyrmester Møllbak som visstnok går igjen der ute.

Noen gikk opp i tårnet for å skue utsikten og kjenne vinden i håret, og så gikk vi ned til kaféen for å spise. Der ble vi presentert for den nye daglige leder, Anne Solvang Salvesen. Maten og kaffen smakte veldig godt, og vi hadde en liten utlodning som seg hør og bør. Så fikk Thor Ivar en blomst som takk for flott omvisning.
Etter dette viste han film i fjellhallen, det var én film om Lindesnes fyr, og en annen om fyrene i Vest-Agder. Veldig informativ, med flotte bilder fra fyrene rundt om i fylket. Det hørtes ut for at alle likte turen dit, omvisningen og filmene.
Da var det tid for å tenke på hjemveien, og presis kl. 1400 satte vi kursen tilbake til vår ø.

Ved fyrmesterboligen

Janne

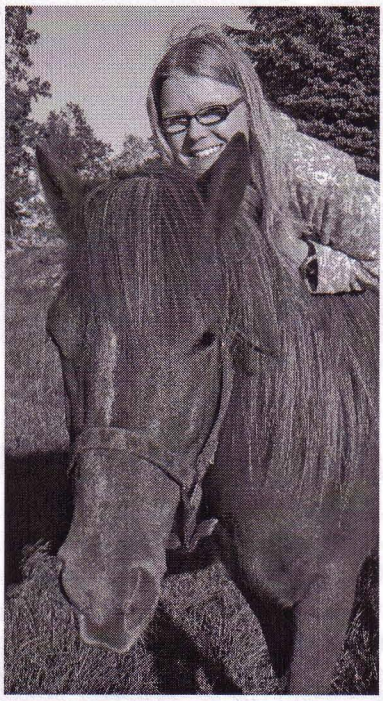

INTERVJU AV PERNILLE HERSTAD ADRIAENSSENS

Denne gang har vi fått ett intervju av ei smilende jente som bor i Skjernøysund sammen med mor, far, lillesøster Henriette og mange dyr. Hun heter Pernille. Pernille er 13 år og går siste år på Ime skole. Til høsten skal hun begynne på Vassmyra ungdomsskole. Det gleder hun seg litt til, men er litt spent òg. Det skal bli gøy med ny lærer, og hun kan fortelle at alle elevene får hver sin nye bærbare datamaskin av Mandal kommune. Det synes Pernille er flott. Ellers skal de dele alle de gamle klassene opp i nye grupper, så det blir spennende å se hvem som kommer sammen. Nå går Pernille i klasse med Katrine, Marius, Corinna og Gard fra Skjernøy.
Jeg lurer på hva Pernille gjør på fritiden sin? Hun svarer at hun spiller baryton i korps. Før spilte hun fløyte, men det ville hun ikke mer, og klarte å overtale mamma til å bytte til baryton. Det er hun glad for, for det er mye morsommere.
Pernille har også en hest. Jonas heter den. Hun bruker mye tid sammen med hesten. Jonas er en kastrert nordlandshest som hun rir på ofte. De har også fjordingen Gulli som egentlig er Henriette sin. Men den er det mest pappa som rir. Pernille går på riding og rideklubb på Gangså i Marnardal, to dager i uken. Der er det forskjellig opplegg med hesteting, forteller hun. Bestevenninnen heter Hanne og har også hest. Hun har fått egen stall nå.

F

Forts. neste side

Jonas, hesten til Pernille liker ikke så godt når det blir mange hester sammen på et sted. Da blir den litt stresset.

Dette er en skikkelig hestejente, men hun har også andre dyr å passe på. Blant annet er det hennes jobb å mate kaninene. Dem har de ti stykker av nå, så det er en jobb. Søsteren Henriette har ansvar for å gi kattene mat. Nå har de unger, så det er til sammen fem katter i huset i Skjernøysund. Før var Pernille med i både kor, hobbyklubb og andre ting som foregår på Skjernøy, men det ble for travelt. Hun har mange interesser, men hest tar mye tid, og det er det hun helst vil holde på med.

Pernille liker godt når det er sommer. Da er det best å ri og så kan hun ut og kjøre båt. Motoren har 9,9 hester. Det vil si pappa har sperra motoren så det går ikke så fort. Til sommeren skal de på tur i campingvogna og i år skal de til København. Det gleder hun seg til. Ellers kan hun fortelle at hun kanskje vil gå på landbruksskole etter videregående, og at hun har lyst til å bli konditor når hun blir stor. Men det er bare kanskje. Det som gjør Pernille glad er når hun er ute og rir og når hun får til noe som hun ikke har klart før. "Jeg blir sjeldent trist jeg", sier en smilende jente, og triver barytonen sin og løper av sted til øvelse.

Og jeg tror henne så gjerne!

Takk for intervjuet, Pernille.
Hanne

ERLING FYLLER 70 - ELLER NO'.

Første mai vaiet flaggene i vinden på hele Skjernøya slik det bruker på denne dag. Men i år synes de å vaie ekstra. Kanskje fordi Erling fylte 70 i år? Denne flotte, spreke jubilanten som vi alle kjenner så godt. De siste dagene før den første mai har det blitt hvisket og tisket mye over gjerdene nedi gården. Ja faktisk over hele øya har folk vært i sving for å lage en fest som vi sent vil glemme.

Erling i godstolen med kake og gullbrød.

Erling selv har lusket rundt hushjørnene og verken funnet rast eller ro. Han har skjønt at noe var i gjære, men hva? Så på selve dagen ble det altså fest. Tilsammen 124 mennesker samlet seg på grendehuset for å hylle jubilanten. Tror aldri det har vært dekket til så mange der på en gang før. Noen måtte enda sitte i gangen.

Vi er mange som vil vise vår glede over å ha deg her på øya, Erling. Blant mange, nære venner holder "Bassen" og Kari flotte, rørende taler som forteller om Erlings rike, lange liv.

Erling med kaka som vi hentet på Pers's kjølerom.

Vi sitter og humrer når vi får høre om Erlings mange fall i sjøen, om skøytemesterens knall og fall på isen som endte med "vann i bagen" og om hans fine humor. Han har alltid en god kommentar på lur. Som den gangen han ble spurt "Hvis du har fire fiskekaker og får fire fiskekaker til.Hvor mange har du da?" Svarer han raskt: "Nok til middag!" Mange er det også som kan fortelle om Erlings alltid gode humør, hans alltid hjelpende hånd og gode naboskap.

I kjent stil med lua på snei er det ikke til å ta feil av når han smyger seg rundt nedi gården. Men at mannen er sytti år skulle man ikke tro! For maken til sprek 70-åring skal du lete lenge etter. Få kan holde følge med en slik vedhugger.

Forts. neste side

Men selv om mannen er sprek, liker han godt å sitte og kose seg med et marsipanbrød bakom vinduet sitt. Derfor passet det godt å bytte ut den slitte, gamle lenestolen med en ny, flott, sort, i skinn- med fotskammel. En gave fra hundre av øyas folk som stiller seg i kø for å

GRATULERE DEG ERLING MED 70 ÅRS DAGEN DIN 1. MAI 07
DU ER EN KJERNEKAR AV DE SKJELDNE!
Til slutt vil Erling og familien gjerne takke alle som har vært med å stelle til fest, og bidratt til denne fine dagen for jubilanten. Hanne

"Vi blar i arkivet"

Fra nr: 4 1973. En uheldig alkejeger kom roende inn til Ytre Nodevik lørdag morgen 17. nov. etter å ha rodd hele natten. Han hadde fått motorstopp ved Vårøy og hadde drevet vestover da vinden blåste fra vest.
Et stort leteapperat var satt i sving, men heldigvis klarte han seg ved egen hjelp. Redningsskøyta gikk ut fredag kveld, og hadde da passert like ved ham uten at de fikk øye på han. Mannen var fra Sånum og var ca. 25 år.
Moral: Ha alltid lommelykt og fyrstikker med deg i båten, for å kunne gi deg til kjenne i mørket

I 1973 var det ikke vanlig at en så elg her ute. Men i dette nummeret skrives det om to elger som har holdt seg en god stund her ute. En kan se avtrykkene i potetåkrene.

I nr. 1 1974 ser vi at Skjernøyposten har rundet 5 år og at det er gitt ut 20 mummere. Vi var nok litt spente på hvordan det ville gå da vi for fem år siden sendte ut de første 150 eksemplarene. Men tallet økte og er nå ca. 300.

I nr 2 1974 skriver vi om postmannen på Skjernøy, Sigvald Berge, som takker av og blir pensjonist. Han begynte i tjenesten i 1923, den første tiden for sin far Torkel, men overtok selv i 1936. Han har altså vært i samme jobben i over 50 år og det er virkelig noe det står respekt av.
Utviklingen har gått sin gang, og på de årene hadde det skjedd en del forandringer når det gjalt posten. Da Sigvald begynte måtte han hente posten i Skjernøysund kl 06.00 om morgenen, posten kom med lokalbåten "Søgne". Så skulle posten sorteres og bringes rundt øya.
Fra 1931 ble posten kjørt med buss til Omland. Her hentet han posten med egen båt kl 12.annen hver dag. Da tok han også med seg passasjerer som skulle til og fra byen.Fra 1928 til 1945 ble postkontoret kalt brevhus. Men fra 1945 fikk det igjen status som poståpneri. Sigvald m/fam. bodde på Berge til 1947, så en måtte hente posten der annen hver dag. Siden flyttet de til Farestad og kontoret ble der. De andre dagene ble posten bragt rundt øya. Fra 1954 var det ombringing 4 dager i uken. De siste 10 årene har Sigvald hatt kontortid tre timer hver dag. Nå er poståpneriet nedlagt og 4515 Skjernøysund er en saga blott.
Posten blir nå ombragt.

Grunnstøting.

Tidlig på morgenen 12. april grunnstøtte en dansk lastebåt på østre Havneholme ved innseilingen til Skjernøysund.

Fartøyet var på vei til Kleven havn, og det så ut for oss som er amatører at det ikke greide svingen inn til Kleven fra innseilingen mellom Færøy og Stusøy. Kanskje hadde det også for stor fart. Båten sto iallfall høyt på land med baugen. Denne holmen er det også en fyrlykt på .

Slik så skipet ut fra Skjernøybroa.

Forts. neste side

Disse båtene som går fast på kysten har spesialavtale med rederi og bruker derfor ikke los, men kapteinen ombord hadde ikke lov til å føre skipet i dette farvannet uten los, og han meldte heller ikke fra om grunnstøtingen som hadde funnet sted kl 02.00 om natten. Det var folk på land som så skipet om morgenen som meldte fra.

Skipet sett fra Klevefjorden

Kapteinen hadde lov til å føre skipet uten los i farvannet på Vestlandet, blir det opplyst.

Tilfeldigvis lå en slepebåt fra sjøforsvaret ved kai ved Gismerøya, og ved tillkalling av slepebåten "Kahn" fra Farsund ble skipet brakt flott i løpet av ettermiddagen, og slept inn til Gismerøya for inspeksjon. Den hadde fått en del bunnskader, bl.a lekasje i en ballasttank, men ikke verre enn at skipet kunne gå til dokksetting i Danmark etter noen dager med utlossing av last.

LOBBEFAMILIEN PÅ LANGTUR

I flere måneder har det pågått et intenst arbeid på kulturskolen her på Skjernøy. Hanna Puntervold, Susanne S. Abrahamsen, Christine Dyrstad, Annette Gundersen, Kaja Karlsen, Sara Sofie Tallaksen og Stian Thu har, med iver og stor kreativitet, under veiledning av Randi Ullestad, skapt en hel lobbefamilie av nesten bare ull.

Fra den spede begynnelse med skisse, og til det ferdige veggbilde som står ferdig nå, ligger det mange timers arbeid og mange kreative diskusjoner. Gamle ullkofter, tova veske, farget ull og mye annet er gått med av materiale til dette nydelige, store kunstverket.
En dag i mai ringte en journalist fra Lindesnes og ville ha bilde av kunstnerne og bildet, før det skulle ut på en lengre reise. Arbeidet er nemlig tatt ut til å delta på en utstilling som skal være i Stavanger i mai og juni. Det skal være en del av "barnas gave" til dronningen i anledning hennes 70 års dag.

Det betyr at Lobbefamilien som består av Far: "Dinosau": En ekte fiskevær, Mor: "Ulla", med koppelammet " Tulla", Ung jente: Ullrikke "Vegar Ullvang-fan, Jente: "Gullvår, Gutt: Saulus, også kalt "Det sorte får" ikke blir å skue her hjemme før de kommer tilbake.

Denne uvanlige familien på fem skal altså ut på en stor reise på ubestemt tid. De skal treffe selveste dronningen og det er ikke fritt for at deres "fåresatte" som har skapt dem var noe nervøse for den lange reisen. Bildet er nemlig stort, og kan nok bli litt medtatt hvis det ikke får en god behandling.

Det ble også spekulert i sauenes fremtid etter all berømmelsen. Vi får håpe de kommer hjem i god behold slik at folk i Mandal også kan få gleden av dette vakre og morsomme kunstverket her i hjembygda. Ingen vet ennå hvor de skal bosette seg, men vi ønsker dem en god reise på sommerbeite.

Hanne

Siste nytt fra Skjernøy vel.

VEDLIKEHOLD AV RASTEPLASSER OG SITTEBENKER:

Som noen av Skjernøypostens lesere har observert er benker/rasteplasser rundt omkring på Skjernøy blitt grønne i løpet av våren.
Totalt er 7 rasteplasser og 12 små benker plassert rundt på forskjellige steder, flest ved Grendehusområdet.
I år ble det innkjøpt en rund rasteplass til Grendehuset, mens én av de store derfra ble flyttet til Kjødna på Valviksiden etter ønske fra "badeengler".
Ellers har Skjernøy Vel laget en ny benk ved snuplassen på Dyrstad, da den andre var ødelagt.
Skjernøy Vel sender en stor takk til Trond Larsen ved Fargerike for sponsing av 20 liter Baron oljebeis til prosjektet.

AUTOVERN I JUVIKBAKKEN

I februar var Alf Inge Helle fra Statens Veivesen på befaring på strekninger av Skjernøyveien sammen med representanter fra Skjernøy Vel. Han var helt enig i behovet for autovern i Juvikbakken. Det er derfor svært hyggelig å se at få måneder etter forespørsel er autovernet allerede på plass.

GLASSIGLO PÅ FARESTAD

Maren A/S har på forespørsel fra Skjernøy Vel utplassert en glassiglo på parkeringsplassen ved Kapellet, ved siden av hytterenovasjonscontaineren.
Det er meningen at alle på Skjernøy kan benytte denne til bokser og flasker.
Vi håper at dette vil hjelpe til at flasker og bokser ikke havner i de private søppeldunkene langs veien.
Da sier vi som Maren A/S: DET NYTTER!

UTKJØRING FRA BRENNEVINSMYRA MILJØPARK

Skjernøy Vel har fått henvendelser fra bilister som har vært utsatt for nestenulykker ved passering av utkjørselen fra Brennevinsmyra fra/til Skjernøy.
Saken er tatt opp med Alf G. Møll i Maren A/S, som bekrefter at han har vært i dialog med de nødvendige instanser, og fått belyst problemstillingen omkring krysset ved Brennevinsmyra.
Trafikksikkerhetsutvalget i Mandal kommune vil utrede en skiltplan.

OPPRYDDING AV TURSTI

Representanter fra Skjernøy Vel samt spesielt interesserte har foretatt opprydning av turstien ved Åksla. Som kjent ble det på ettervinteren svidd av store områder av Åksla i forbindelse med sauebeite. Brent einer, småtrær og busker er nå fjernet fra selve turstien.
Ellers merker vi at det er betydelig slitasje i/på Rosnesløypa. Skjernøy Vel håper miljøvernleder Hallfrid Jostedt har midler til å gjøre noe med dette.

SKJERNØYDAGEN.

Vi minner om Skjernøydagen som i år blir arrangert av Skjernøy Vel lørdag 4.august.
Til denne dagen trenger vi hjelp til: Grilling, aktiviteter for barn, kjøkkenhjelp, kakebakere, hjelp til rigging og rydding, hjelp til loppesalg og annet salg.
Frivillige kan henvende seg til: Sverre Gunnar Syvertsen (91353803),
Knut B. Knutsen (38268586), Espen Hageland (91528087), Toralf Christensen (92637511), Inger Lise Adriaenssens (47255891) eller Sidsel Hjemdal (93022787).

For Skjernøy Vel

Knut B. Knutsen

Komfirmasjon på Skjernøy.

Søndag 20. mai. Det var fire stykker som ble konfimert denne dagen. Vi ønsker dem alle lykke til videre fram i livet.

Konfirmanter fra venstre: *Jan Henrik Tobiassen, Rikke Karlsen, Gunn Charlotte Amundsen, Tor Olav Gauksås og fungerende sokneprest Håkon Borgenvik.*

Smånytt fra øya.

Rydding av badeplass.

Lørdag 17. mars gikk en gjeng på 10 stykker bestående av barn, kvinner og menn fra Vesterøya igang med å rydde badeplassen på Stølen ved kjødna . Alle trærne ble fjernet og greinene brent, så nå er området helt åpent så sola kan slippe til.
Nå er det også plassert et rasteplassbord der, og området er blitt riktig flott.

Barnedåp på kapellet.

Søndag 11. mars. Barnets navn: Mia, Foreldre: Annette Hartvigsen og Stein Ove Abrahamsen, Mandal.
Barnets navn Silje. Foreldre: Cecilia Lazarus og Geir Larsen, Farestad.

Så vil vi gratulere

Ingrid og Jan Ludvik Ilebekk, Farestad med en gutt som heter Benjamin og som ble født 5. april.
Vi gratulerer også Anette og Atle Bongsted, Farestad, som fikk en gutt som skal hete Andreas 30. mars,
og Cecilie og Lars Erik Skimten, Farestad, som fikk ei jente 30.mai.

Toalett og seng.

Huset på bryggen ved friarealet i Rosnes har fått 150.000 kroner til å tilrettelegge huset for handikappede.
Det skal anlegges handikaptoalett der, samt legges inn vann og avløp, og bygges en soveplass i første etasje.
I dag er det soveplasser bare i andre etasje.
Det er Skriverhaven som disponerer huset der, og det er ikke innlagt vann og kloakk fra før.
I tillegg ønsker en å tilrettelegge brygga så rullestolbrukere kan stige iland, og en ønsker å lage en baderampe for rullestolbrukere, og en grillplass.

Sandvolleyballbane.

Ingeborg U. Vikøyr (16) fikset 20.000 kroner i støtte fra LOS Fondet til en ny sandvolleyballbane i Tjusdalsbukta.
Hun søkte om støtte fra LOS Fondet til å realisere planene omden nye banen som en ønsker å legge i Tjusdalsbukta. Ingeborg er en av fire jenter og to gutter på Skjernøy som spiller aktiv i Mandal Vollyballklubb.
En regner med at flere vil være med når banen i Tjustedalsbukten står ferdig

Brenning i kulturlandskapet.

Det brant veldig i terrenget rundt Åksla 27. mars.
Det var noen grunneiere som hadde satt fyr, for å bevare det gamle landskapet, og det brant ganske godt. De hadde på forhånd ringt inn til 110 sentralen som ligger i Arnedal.
Mange hadde sett røyken fra innlandet og melt fra til brannvesnet i Mandal som ikke hadde fått melding fra 110 sentralen. Derfor ble det full utrykking til Farestad.
Her ble misforståelsen oppdaget, så det var bare for brannvesnet å retunere igjen.
Det var et stort område ute ved Åksla som ble svidd av, og det gikk også med en del trær og kratt.

Hus solgt.

Huset på Øvre Berge er solgt til Oddvar Jenssen, Farestad, fra Janne og Knut Knutsen, Skjernøysund. Det følger også med brygge og en delt sjøbod.
Huset til avdøde Hjalmar Hansen Farestad er også solgt til Svein Torje Pettersen, Farestad.

Endelig er arbeidet ferdig.

Vi mener legging av vann og kloakk i veien på Vesterøya og på Ytre Farestad.
Vi venter på at det skal bli lagt asfalt der det er gravd, og det trengs, for nå står støvskyen høyt når bilene kjører.
Nå gjennstår det å legge vann inn til husene som skal ha det, og å koble ut septisktankene, for kloakken skal nå gå rett inn i renseanlegget.

Harry Larsen, sovnet stille inn i sitt hjem på Farestad 3. juni, etter en tids sykdom.
Han kom fra Søgne til Farestad i 1949, da han ble gift med Tordis.
Siden har han bodd på Skjernøy. Han drev da med fiske, og gjorde annet hantverk her ute til han ble "Fergemann" og kjørte "fergen" to ganger dagen mellon Farestad, Bergstøbrygga til Ramsvåa ved Omland, hvor bussen gikk. Senere gikk fergeturen til Skjernøysund, og han var den siste "fergemann" på øya før brua over Skjernøysund kom.
Harry startet også Hobbyklubben på grendehuset for barn og ungdom, og han var med der i ca: 30 år, inntil helsen begynte å svikte.
Harry etterlater seg kone , tre barn, og to barnebarn.
Vi lyser fred over hans minne.

Det blir i dette nummeret

vedlagt giroblankettet for Skjernøy historielag.
Der er opp til hver enkelt om en vil betale.
Kontigenten er kr 50.00

Ny kopimaskin.

Etter nesten 200.000 trykk sviktet hovedkortet i kopimaskinen vår. Et nytt kort kostet halvdelen av en ny maskin, så vi bevilget oss like godt en ny, som også er mer avensert.

Så er huset i Valvik endelig ferdig, og familien har flyttet inn. Bygget nærmest er egen leilighet og her har Rangnhild Kylland flyttet inn. Hun er mor til husets eier og byggmester, Alf Gunnar Kylland. De andre som bor der er Aud Iren Klev (sammboer) og tre barn som heter Mariann,

Tomas, og Malene.
Tre år har det tatt å bygge huset, og de har gjort alt selv, men det har kostet mye svette og tårer som byggmester Alf Gunnar sier.
Nå er det utearealet som står for tur, med opprydding og steinlegging.
Huset har også en fantastisk utsikt over sjøen, men det er også mye vind. Familien sier de trives veldig godt her ute, og kan nå ikke tenke seg annet sted å bo.
Vi ønsker dem alle lykke til med ny bolig.

Sigurd.

Vi ønsker Cecilia Lazarus og Geir Larsen med datteren Silje tilykke med nytt hus på Kniben på Farestad, som de flyttet inn i ved påsketider.

Badevannet i Farestadkjødna er helt rent. Det viser prøveresultatet vi har fått tilsendt.
Det er også satt opp en kopi av raporten ved badeplassen på Stølen.
Nå er det igjen bare å hoppe uti. Det holder over 20 grader.
Analyseresultater viser nedenfor.

AGDERLAB

NORSK AKKREDITERING Test 117

Skjernøy vel
v/ Stein Atle Toresen
Smedbakken 5
4516 MANDAL

Rapporten skal ikke gjengis i ufullstendig form, uten skriftlig godkjennelse fra laboratoriet.

Dato: 08.06.2007
Lab.nr: 2007-876

ANALYSERESULTATER

Prosjekt: Badevannskontroll

De bakteriologiske parametere som er analysert på den innleverte prøven, tillfredsstiller gjeldende krav.

Vær oppmerksom på at resultatet fra analysen kun gir opplysninger om kvaliteten på den innleverte prøven.

Prøvetatt: 05.06.07 Analyseperiode: 05.06.07 - 08.06.07 Prøvetaker: Kunden selv

2007-876-1 **Badevann** Tatt ut: 05.06.07 Kl. 06:45

: Farstadtjønna

Parameter	Metode	Resultat	Enhet	Bra	Dårlig	Måleusikkerhet
Termotolerante koliforme - miljøprøver	NS 4792	<10	/100ml	<100	>1000	

Med hilsen

Øyvind Berg
Kvalitetsleder

Sommerbilder.

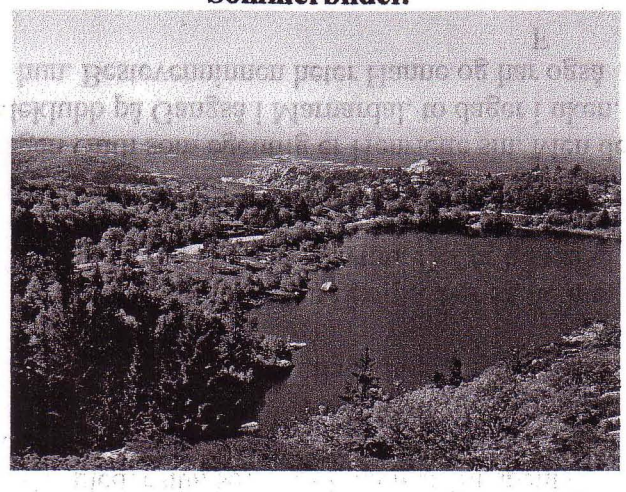

Utsikt mot kjødna og ut mot havet.

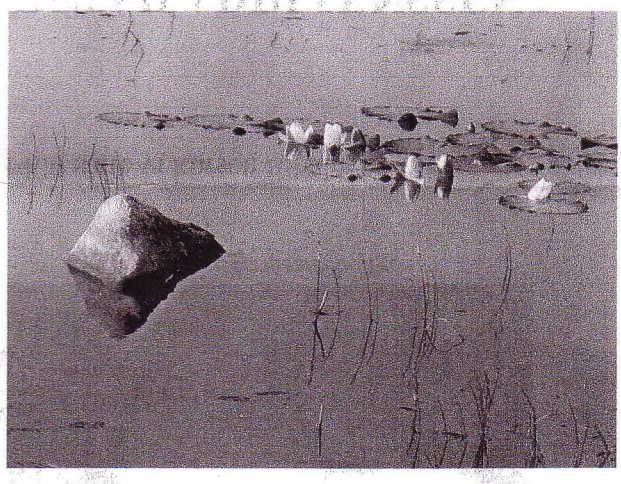

Vannliljer i kjødna.

Siden sist.

De siste dagene har sommeren kommet fullt til oss, med dagtemperaturer helt oppe i 28 - 29 grader og nesten ikke vind. Det har vært deilig, og en håper det vil vare lenge, men kanskje litt kjøligere.
Våren har vært ganske fin, med mange fine dager, men også en del regn og kald vind i mai. Som før nevnt var april varm.
Juni begynte fint med varme dager og vind fra øst, men også med en del regn. Men nå er det båtliv for alle "penga", en hører lyden fra båtmotorer hele tiden, og badelivet går for fullt, både i kjødna og i sjøen.
I dag 12. juni blåser det fra vest igjen og da går nok temperaturen i sjøen ned noe, men det er sol fra skyfri himmel.
Så går også dette nummeret av Skjernøyposten i trykken.
Vi har hengt på en ekstra side som er "tom"
Vi ønsker alle våre lesere en riktig god sommer, og vi møtes igjen i sept.